

Sygn. akt IV U 404/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 września 2013r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	st. sekr. sądowy Iwona Chojecka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 września 2013r. w S.

odwołania M. Z.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 15 marca 2013 r. (Nr (...))

w sprawie M. Z.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o wypłatę zawieszony emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, iż ubezpieczonej M. Z. przysługuje prawo do wypłaty emerytury za okres od 1 października 2011 r. do 31 sierpnia 2012 r.

UZASADNIENIE

Decyzją z 15 marca 2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 151 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (j.t. Dz. U. z 2013r. poz. 267) odmówił M. Z. uchylenia decyzji z 13 października 2011r. w części, w jakiej decyzja ta zawiesza prawo do emerytury za okres od 1 października 2011r. do dnia 31 sierpnia 2012 r.

Odwołanie od w/w decyzji złożyła M. Z. wnosząc o jej zmianę i podjęcie wypłaty emerytury od daty wstrzymania do 1 września 2011r. do dnia 31 sierpnia 2012 r. wraz z odsetkami za zwłokę. W uzasadnieniu powoływała się na treść wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 13 listopada 2012r., sygn. akt K 2/12 i podnosiła, że odpadła materialno-prawna podstawa decyzji zawieszającej jej prawo do emerytury.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie. W uzasadnieniu ZUS podniósł, że brak jest podstaw do wypłaty ubezpieczonej emerytury za sporny okres, ponieważ wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 13 listopada 2012r. (sygn. akt K 2/2012r.) został ogłoszony 22 listopada 2012r. i z tym dniem nastąpiła utrata mocy obowiązującej art. 103a ustawy o emeryturach i rentach z FUS. W związku z powyższym nie ma też podstaw do wypłaty wyrównania emerytury zawieszony od 1 października 2011r. do 31 sierpnia 2012r.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Decyzją z 19 maja 2009r. organ rentowy przyznał M. Z. poczynając od 1 maja 2009r. emeryturę.

Następnie decyzją z 9 września 2011r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 103a ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w zw. z art. 28 ustawy z 16 grudnia 2010r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw wstrzymał M. Z. od 1 października 2011r. wypłatę emerytury, z uwagi na kontynuowanie przez nią zatrudnienia.

Pismem z dnia 3 września 2012 r. ubezpieczona złożyła w Oddziale ZUS wniosek o wznowienie wypłaty zawieszony emerytury, ponieważ rozwiązała stosunek pracy z dniem 31 sierpnia 2012 r. Decyzja z dnia 26.09.2012 r. pozwany ZUS wznowił wypłatę emerytury ubezpieczonej od 1.09.2012 r.

Ubezpieczona M. Z. w dniu 7.12.2012 r. złożyła wniosek do pozwanego Oddziału ZUS o wypłatę jej świadczeń emerytalnych wraz z odsetkami za zwłokę od dnia 1.10.2011 r. do 31 sierpnia 2012 r.

Pozwany Oddział ZUS decyzją z 15 marca 2013 r. odmówił podjęcia wypłaty emerytury stwierdzając w uzasadnieniu decyzji iż orzeczenie TK z dnia 13.11.2012 r. nie ma zastosowania do przypadających przed dniem 22 listopada 2012 r. okresu zawieszania emerytur na podstawie art. 28 ustawy z dnia 16.12.2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw w zw. z art. 103 a ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS (k. 68 a.e. t. II).

Odwołanie okazało się uzasadnione, bowiem wnioski w nim zawarte zasługiwały na uwzględnienie. W stanowiącym podstawę odwołania wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 13 listopada 2012r. Trybunał stwierdził, że art. 28 ustawy z 16 grudnia 2010r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 257, poz. 1726 ze zm.) w związku z art. 103a ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (j.t. Dz. U. z 2009r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.), dodanym przez art. 6 pkt 2 w/w ustawy z 16 grudnia 2010r., w zakresie, w jakim znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 1 stycznia 2011r. bez konieczności rozwiązania stosunku pracy, jest niezgodny z zasadą ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa wynikającą z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Przedstawione wyżej ustalenia pokazują, że przyczyną zawieszenia wypłaty emerytury na rzecz M. Z. decyzją z 9 września 2011r. były wskazane wyżej uregulowania, tj. przepis art. 28 ustawy z 16 grudnia 2010r. w zw. z art. 103a ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. W chwili przyznania ubezpieczonej emerytury tj. w dniu 1 maja 2009r. nie obowiązywał przepis art. 103a ustawy emerytalnej wyłączający, pod rygorem zawieszenia prawa do emerytury, możliwość wypłaty świadczenia emerytalnego pomimo uzyskiwania przychodu z tytułu zatrudnienia bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego emeryt wykonywał je bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury, ustalonym w decyzji organu rentowego. Powyższe pozwalało ubezpieczonej pobierać emeryturę obok wynagrodzenia za pracę, aż do 1 października 2011r., kiedy to organ rentowy dokonał zawieszenia wypłaty emerytury stosując przepis art. 103a ustawy emerytalnej dodany do niej z dniem 1 stycznia 2011r.

W ocenie Sądu zastosowanie do ubezpieczonej niezgodnych z ustawą zasadniczą przepisów ustawy stanowiących podstawę wydania decyzji z 4 października 2011r. uzasadnia wniosek ubezpieczonej o zmianę decyzji organu rentowego z 15 marca 2013r., w której odmówiono uchylecia decyzji wstrzymującej wypłatę emerytury za okres od 1 października 2011r. do 30 września 2012r., poprzez ustalenie, że M. Z. przysługuje prawo do podjęcia wypłaty emerytury od 1 października 2011r. tj. od daty zawieszenia wypłaty świadczenia do 30 września 2012r., tj. do dnia wznowienia wypłaty przez ZUS. Sąd nie podziela stanowiska organu rentowego, że podjęcie wypłaty emerytury jest co do zasady możliwe z dniem 22 listopada 2011r., w którym wyrok Trybunału Konstytucyjnego został ogłoszony. Nie można zgodzić się z poglądem, że dopiero od w/w daty zakwestionowane przez Trybunał przepisy powołanych ustaw są niezgodne z Konstytucją. Przepisy te były niezgodne z Konstytucją od daty ich ustanowienia, a jedynie z

datą późniejszą Trybunał Konstytucyjny stwierdził istnienie tej niezgodności. Data ogłoszenia wyroku Trybunału, tj. 22 listopada 2012r. jest datą, od której przepis art.103a ustawy emerytalnej i przepis art.28 ustawy z 16 grudnia 2010r. traci moc obowiązującą wobec osób, które prawo do emerytury nabyły przed 1 stycznia 2011r. Utrata mocy obowiązującej oznacza, że powołane przepisy nie mogą być już podstawą zawieszania wypłaty emerytur dla w/w osób, tj. nie mogą stanowić podstawy wydawania kolejnych rozstrzygnięć (decyzji) o zawieszaniu emerytur.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd, na podstawie art.477¹⁴ § 2 kpc, w pkt I wyroku zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił M. Z. prawo do podjęcia wypłaty emerytury od 1 października 2011r. do 31 sierpnia 2012r.

W odniesieniu do wniosku M. Z. o wypłatę odsetek od zaległych świadczeń Sąd orzekł o przekazaniu go do rozpoznania organowi rentowemu. Kwestia odsetek nie była bowiem przedmiotem decyzji organu rentowego.